

★ ★ ★

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಿಳಿವನಾದರೂ ಏವೇಕಿ. ಅಕ್ಕನ ಬದುಕಿನ ದುರಂತ ಅವನನ್ನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಏರಿದೊಡ್ಡವನನ್ನು ಹಿಡಿತ್ತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಕ್ಕನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನಿಗಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಹುಡುಗು, ‘ಅಕ್ಕ ನನ್ನ ಜೀವೆ ಕಾಲೇಚಿಗೆ ಬರಲಿ. ಮುಂದೆ ಒದಲಿ...’

ಹತ್ತುವರಿಗೆ ಭಯ. ಕಾಲೇಜು ಅಂದರೆ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದು ಬೇರೆ ಉಲಗಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ವಾಪಸು ಬರುವಾಗ ಕ್ರೂಲಾದರೂ ಆದಿತ್ಯ. ಹಣಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರೇರಿತುವರೇನಾದರೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಹಾಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲು ಮುರಿದರ? ತಲೆ ಒಡೆದರೆ? ‘ಹೆದರಿಹೆದರಿ ಸಾಯೋಽಕ್ಷಯಾ ನಿಜವಾ ಸಾಯೋದು ಒಳ್ಳೇದು...’ ಅಂದಿದ್ದು ಇವನೇನಾ? ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವ ಅಬೋಧ ಹುಡುಗು? ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂಂದರನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಾ? ಅವಧಿಗೆ ಮನ್ನ ಹಣ್ಣಾಗಿಸುತ್ತದೆಯಾ?

ಮನೆಯವರು ಹೆದರಿದಂತೆ ಏನೂ ಆಗಲೀಲ್ಲ. ಯಾರೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಹಾಕಲೀಲ್ಲ. ತಪ್ಪ

‘ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ದುರ್ಗತಿ ತನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಳು ರಾಧ. ಗೌರಿಹಂಬ್ಬದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತೈರೂರಿಗೆ ಹೋರಟವಳ್ಳ ಆ ಮನೆಯವರು ಹೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೀಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಳೆಚಿಟ್ಟು ಕೈ ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳ್ಳ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಮಿಣ.

ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಆವೃತ್ತಿಕೆ ಬೀಳಲೀಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯುವದು ಅಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು, ಅಪ್ಪೇ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ದಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಿಗೆ ಏರಾಮ ಹಾಕಿ ಜಮೀನು, ಮನೆಯ ನಿಗಾ ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಸುವ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಇವಲು ಮಾಸ್ಪರ್ಸ್‌ ದಿಗ್ರಿ ಪೂರ್ವೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ದೂರದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಹಾಸ್ತೇಲ್ ವಾಸ. ಅಪ್ಪ ಪ್ರತಿಯೋಧ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕಾವು ಇರದೆ ಒಂಥರಾ ಹತಾಶೆ. ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬವರಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಮಗಳು ಏನಾದರೂ ಅಚಾತುಯ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಎನ್ನುವ ಭಯ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಾಯ.

ಪ್ರಾಯ ರಾಧೆಯನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದು ಸುಳ್ಳೇಣಲ್ಲ. ಅದರೆ ಜಾರುವ ನೇಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಧ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಉಡಿದ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅದೊಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ